

Raimon Panikkar (* 1918) je jedním z nejznámějších současných myslitelů mezikulturního dialogu. Rodinné zázemí- jeho otec byl indickým hinduistou a matka španělskou katoličkou předurčilo směr Panikkarova intelektuálního působení. Po studiu chemie, filozofie (Barcelona, Bonn, Madrid) a následně i teologie (Madrid a Řím), působil v Indii, kde se stal jedním z protagonistů dialogu křesťanského myšlení s Orientem, zejména indickou kulturou. Ve svém úsilí pokračoval jako profesor na prestižních amerických univerzitách.

Práce nejprve sleduje teologické a filozofické zázemí Panikkarova myšlení. Panikkar postupně ve svých pracích rozvíjel myšlenku nutnosti komplementarity mezi Východem a Západem. Začal základním srovnáváním náboženských a filozofických koncepcí pomocí funkční analogie (srovnávání vnímání skutečnosti, Boha, metafyzických pojmů jako je transcendence, imanence atd.). Velmi rychle přešel k existenciální rovině, která vyvrcholila přesvědčením o vztahovosti veškeré skutečnosti a ustanovením vztahu jako konstitutivního prvku každého bytí. Pro její vyjádření Panikkar použije termínu "ne-dualita" (později "adualita"), jejíž koncept je inspirován indickou filozofií Advaity-Védanty spolu s křesťanským učením o Boží trojici.

"Ne-dualita", či vědomí radikální relativity, je pak představena jako základní reference Panikkarova dialogického uvažování. Jeho koncept "dialogálního dialogu" odráží existenční zkušenost pluralitní skutečnosti, definované vztahem a postuluje stejnou myšlenku jako filozofie dialogu: být jediným prostředkem opravdového setkání a poznání druhého.

Vztahovou dualitu, která je konstitučním prvkem alterity dialogické filozofie, však Panikkar nahrazuje polaritou, kde ty a já existují pouze jako vztah.